

(b) ਜੇਕਰ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 95(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਮ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

12. ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 95(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੱਕ ਵਧੇਗੀ। ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ.

13. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਐੱਸ. ਡੀ.) ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾ, ਚੀਫ਼
ਜਸਟਿਸ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. -ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੰਛੀ ਜੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼
ਸਟੋਰ ਲਿਮਿਟੇਡ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 359 .

24 ਫਰਵਰੀ 1982

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 10(1) (ਸੀ) ਅਤੇ 39—
ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਉਸ
ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ-ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ -
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ est ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ - ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸੇ
ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ
ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੈਰ ਅਸਲ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947
ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਦੁਬਾਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

ਇਹ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਬਦਲ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਕੇਵਲ ਜੋੜ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) (ਸੀ) ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਮੰਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1970 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 131 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ (ਅਨੇਕਚਰ ਏ) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਏ.ਐੱਸ.ਕਾਲੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਸੁਰੇਸ਼ ਅੰਬਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏਜੀ ਪੰਜਾਬ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੰਛੀ, ਜ਼ੇ (ਸੌਖਿਕ)।

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1973 ਦੇ CWP ਨੰ. 399 ਅਤੇ 1973 ਦੇ CWP ਨੰ. 1747 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੈਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕੀਮਤੀਮਰ ਸਟੋਰ ਲਿਮਿਟਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 22 ਜਨਵਰੀ 1967 ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੀਬਿਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 26 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 5 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਨਰਲ ਲੇਬਰ ਯੂਨੀਅਨ, ਪੁਤਲੀਘਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ 24 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 22 ਜਨਵਰੀ, 1967 (ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1969 @ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। . 150 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ. ਇਹ ਐਵਾਰਡ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਐਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ 1973 ਦੇ ਸੀਡਬਲਿਊਪੀ ਨੰਬਰ 359 ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(3) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। 1973 ਦਾ ਨੰਬਰ 1747। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੇਬਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ 1967 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 25 ਅਗਸਤ 1967 ਨੂੰ ਡਾਇਲ ਕਰਕੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 1 ਜੂਨ, 1970 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) (ਸੀਆਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੱਖੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ। ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਤੀ 11. ਅਗਸਤ, 1967, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਵੈਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫਿਰ ਗੋਲ ਕਰ

The Amritsar Central Co-operative Consumer's Store Ltd. v. The State of Punjab 'and others (M. M. Punchhi, J.)

ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਉੱਥੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਉਦਾਹਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਪਾਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

(1) 1969 ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 1000।

(2) (1980) PLR 772.

ਗੈਰ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ, ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਬਦਲ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਲੀਕਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੋੜ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1973 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 359 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(8) ਹੁਣ, 1973 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1747 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1969 ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਉਜ਼ਰਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਉਜ਼ਰਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਰਸਕਾਰ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਲਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ *ਮੈਸਰਜ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟੀਨ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟੀਨ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ*। *ਲਿਮਿਟਿਡ ਆਦਿ (3)*, ਅਤੇ *ਹਰੀ ਪੈਲੇਸ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਆਦਿ (4)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ। ਫੁਲ ਬੈਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਪਾਰਟੀ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਆਲਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਸ.ਐਸ.ਦੁੱਗਲ, ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਿੰਗ ਏਜੰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਰੇਟ 'ਤੇ ਈ.ਐਸ. 150/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਤੋਂ 10 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਤੱਕ ਦੇ ਕੈਸ਼ ਮੈਮੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 75.

(4) (1979) PLR 720.

The Amritsar Central Co-operative Consumer's Store Ltd. v. The State of Punjab 'and others (M. M. Punchhi, J.)

ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਮੇ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਖੋਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਲੜਕਾ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 150/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 150 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਕਾਮੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਿਰਫ਼ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਸ ਅੰਕ 'ਤੇ, ਕਾਰੀਗਰ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਦੁਕਾਨ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਰੀਗਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲਾਭ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਉਸ ਦਾ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਬੇਟਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਉਜਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1747/1973, ਭਾਵੇਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, 1973 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 359 ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1747/1973 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੋਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ
ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ
ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ